

ע"א 5953/94

בבית המשפט העליון נשבתו כבית משפט לעורורים אזרחיים

כפנוי:
 כבוד השופט ש. לוי
 כבוד השופט ג. בץ
 כבוד השופט א. גולדברג

המעעררת:

נ ג 7

המשיב:

ערעור על פסק דין בית המשפט המתיוזי
 בתל אביב יפו מיום 16.10.94 בתיק
 ה"פ 226/94 שניתן על ידי כבוד השופט
 אורן גורן

תאריך היישיכת: ו בניין תשנ"ה (6.4.95)

שם המעררת:עו"ד בלום

שם המשיב:עו"ד א. פאגן

曩יג היועץ המשפטי:עו"ד יצחק צוריאל

פסק דין

אנו סבורים שהשופט המלומד שגה בסברו שהגשת תובענות המעררת הייתה טעונה
 אישור מראש של בית המשפט.

כל שמדובר בסעיף 39 לחוק הקשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962,
 אנו סבורים שאין הסעיף מתייחס אלא לחובתו של האפוטרופוס לדאוג
 לענידני החסוי ולא לדרישה לקבלת אישור מראש של בית המשפט להגשת
 תובענות; ובמקרה שלפנינו אין חולקים על כך שהמעעררת קבלה סמכויות
 כלליות לטפל בענידני החסוי; ס' 42 לחוק אף הוא אינו נוגע לצורך אישור
 מוקדם כאמור. אין לנו מscientificים גם עם השופט המלומד שסעיף 44 לחוק מחייב
 את האפוטרופוס לפנות בכל עניין לממן הוראות, משום שהדבר נתון

לשיקול דעתו, או להוראות מפורשות של בית המשפט המחייבות אותו לעתור בבקשתו למתן הוראות.

סעיף 47(3) לחוק, ככל שיחפרש בדרכן מרוחיכה, אינו יכול להחפרש בכלל נגזר "פעולה שתקפה תלויות כרישום" הגשת תובענה, שהיא עצמה אינה תלויות בכלל רישום.

משמעותם אלה ובלי לדון בשאלות האחרות שכibili הדין עוררו לפניו, אנו מקבלים את הערעור, מכטלים את פסק הדין נשוא הערעור ומחייבים את תוקף לבית המשפט המתויז על מנת שיידונו בו לנופו של העניין. המשיב ישלם לערעורה שכ"ט עו"ד - 5,000 ש"ח.

ניתן היום ו-כיניסן חסנ"ה (6.4.95).

ש ו פ ט

שו פט

ש ו פ ט

העתק מוחאים למקור

שמיריהו כהן

מזכיר ראשי

/דו

עא4395359

